

[Knud Kristensen.]

at jeg holdt den samme Tale. Ja, jeg har ikke saa megen Interesse i, om det er en ny eller en gammel Tale, blot det er en rigtig Tale. Jeg bestræber mig for at holde en rigtig Tale; jeg ved ikke, om Ministeren gør det, i alt Fald synes jeg ikke, det lykkes for ham. Ministeren har fremført forskellige Ting, som efter min Opfattelse er urigtige, og har forsøgt — og efter hans Mening med Held — at imødegaa mig. Ministeren har Gang efter Gang sagt, at jeg holdt den samme Tale, men han har aldrig imødegaaet de Tanker, der var nedlagt deri. Det skulde han en Gang se at faa gjort, saa kan det være, han kunde køre mig til Vands. Men det har han forsømt, og derfor tror jeg, han selv er Skyld i, at han maa høre de rigtige, men for ham og hans Parti ubehagelige Udtalelser, jeg har fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente i min Tale at have fundet noget om, at den Valutaordning, vi havde, skulde være til Gavn og Glæde for Handelsstanden. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har faaet det fra. Det, jeg sagde om Importørerne, var blot dette, at der i visse Tilfælde maaske var Importører, der tjente paa Ordningen. Og jeg tror, ingen vil benægte, at der kan være visse Importører, som paa en Vare faar en større Fortjeneste, netop fordi vi har Valutaordningen, selv om der utvivlsomt ogsaa er nogle, der har Tab derved. Men jeg tror, at for den dygtige Handelsstand, for den virkelige Handelsstand er Spørgsmaalet ikke blot om at tjene Penge, men ogsaa om at udføre en vigtig Funktion, nemlig en Handelsfunktion. Derfor har jeg aldrig troet paa, heller aldrig ment, at Handelsstanden var veltilfreds med Valutacentralen, og den har ogsaa givet Udtryk for sin Utilfredshed. Men at der kan være enkelte Importører, som paa bestemte Varer tjener mere og paa en lettere Maade, end de vilde kunne det under almindelige Handelsforhold, tror jeg ikke heller, den almindelige Handelsstand er blind for, og det er kun det, jeg har udtrykt.

Forskellige Talere har sagt, at man kunde danne sig et Overblik over, hvad den nuværende Kronepolitik betyder, naar man bedømte, hvad der var tjent paa de Valutaattester, der var omsat, og det skulde være omkring 1 Mill. Kr. Men det er dog en fundamental Misforstaaelse, at Varefordyrelsen og Underbetalingen af Valutaen kun skulde referere sig til det, der var solgt og omsat. Det vilde være, ligesom

hvis der var en Stigning paa alle Ejendomme i København f. Eks., og man saa sagde: Nu er der solgt to Ejendomme, og der er tjent saa og saa meget — det er det hele, Stigningen andrager! Det er saa fuldkommen fantastisk at regne paa den Maade, at man ikke skulde tro, de Herrer havde Spor af Begreb om økonomiske Forhold, og det ved jeg de har; men saa skulde de ikke udtale sig paa den Maade.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte sig om Auktionsprincippet. Nu skal jeg slet ikke komme ind paa, om det er et heldigt eller uheldigt Princip, men det ærede Medlem kom med den Argumentation, at saa kunde vi risikere, det hele blev monopoliseret, fordi pengestærke Virksomheder vilde opkøbe alle Attesterne. Ja, hvis det er Tankegangen inden for de Kredse, det ærede Medlem repræsenterer, er Udsigterne for nogen Sinde at naa over til fri Valutahandel her i Landet saare ringe, for alt det, det ærede Medlem her stiller i Udsigt, kan jo finde Sted ved en hvilken som helst Vare i fri Handel.

Endelig vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Prieme. Han fremhævede, at Importreguleringen kom ogsaa Landbruget til gode. Ja, det har jeg aldrig benægtet. Derfor taler jeg heller ikke, naar jeg nævner dem, der lider Uret, om Landbruget i alle dets Former, derfor taler jeg om de Landbrugere, der eksporterer Varer. Det er dem, der kommer til at lide derunder. Selvfølgelig kan de, der dyrker Sukkerroer til Fremstilling af Sukker og Kartoffler til Fremstilling af Kartoffelmel, Industrier, som med Hensyn til Beskyttelse er stillet paa Linie med anden beskyttet Industri, maaske have Fordel deraf, men det forhindrer ikke, at den Fordel, som denne Del af Landbruget har, kun opvejer en minimal Del af det Tab, som det samlede Landbrug som Eksporterhverv har ved hele denne Ordning. Men, som sagt, jeg har aldeles ikke villet tilsløre, at der som Led i Systemet er visse Beskyttelsesforanstaltninger, der kommer visse Landbrugere, visse bestemte Produktioner til gode. Det er netop noget af det, man smider i Grams til Landbruget, for at man saa kan sige: Se, hvor vi hjælper jer! Saadan var det ogsaa i Stavnsbaandets Dage, da Herremanden tog Bondens Indtægtsmuligheder og gav ham Saasæd, et Knippe Hø og lidt Halm, naar Kreaturerne var lige ved at falde sammen af Sult og Nød, og sagde: Se, hvor vi hjælper jer, se, hvor gavmilde vi er! I Dag har vi ingen Herremand,